บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลปัญหาและความต้องในการจัดการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนบนเกาะบูโหลนอย่างแท้จริง ซึ่งในบทนี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชุมชนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2559 ซึ่งสรุปเป็นประเด็นและสาระสำคัญได้ดังนี้

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกและมีความเข้าใจมากขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และความหมายไว้ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

N	แทน	จำนวนกลุ่มประชากร
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถาม จำนวน 68 ฉบับ (n=68) จากจำนวนทั้งหมด 68 ฉบับ (N=68) คิดเป็นร้อยละ 100 ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	26	38.20
ชาย	42	61.80
รวม	68	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 61.80 และเพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 38.20

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 - 30 ปี	6	8.80
31 - 40 ปี	31	45.60
41 - 50 ปี	25	36.80
51 ปีขึ้นไป	6	8.80
รวม	68	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 อายุ 41-50 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 อายุ 20-30 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 และอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	11	16.20
สมรส	57	83.80
รวม	68	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 83.80 และสถานภาพโสด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ศึกษา	1	1.50
ประถมศึกษา	32	47.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	33	48.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	1	1.50
อนุปริญญา	1	1.50
รวม	68	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 ระดับประถมศึกษา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา และไม่ได้ศึกษา มีจำนวนระดับละ 1 คนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	1	1.50
อิสลาม	67	98.50
รวม	68	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 98.50

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้าง	22	32.40
ค้าขาย	19	27.90
ประมง	22	32.40
รับราชการ	1	1.50
อื่นๆ	4	5.90
รวม	68	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง และรับจ้าง ซึ่งมีจำนวน 22 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 32.40 ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 ประกอบอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	14	20.60
10,001 - 15,000 บาท	34	50.00
15,001 - 20,000 บาท	15	22.10
20,001 บาท ขึ้นไป	5	7.40
รวม	68	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาทจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 มีรายได้ต่ำว่า 10,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 และมีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยบนเกาะบูโหลน

ระยะเวลาที่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	5	7.40
5 - 10 ปี	16	23.50
10 ปีขึ้นไป	47	69.10
รวม	68	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนเกาะบูโหลน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 69.10 ระยะเวลา 5 – 10 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.40

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับปัญหาในการจัดการท่องเที่ยวในด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล โดยจำแนกเป็นภาพรวม และรายด้าน ดังนี้

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ระดับปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชน เกาะบูโหลน จังหวัดสตูล โดยภาพรวม

ปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชน เกาะบูโหลน จังหวัดสตูล		$\overline{X}$	SD.	ระดับปัญหา
1	ด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ	3.09	.299	ปานกลาง
2	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.38	.286	น้อย
3	ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต	2.20	.213	น้อย
	รวม	2.56	.266	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนบนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$=2.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$=3.09) ส่วนปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\overline{X}$=2.38) และปัญหาด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\overline{X}$=2.20) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ระดับปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ

	ด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ	$\overline{X}$	SD.	ระดับปัญหา
1	พื้นที่รองรับนักท่องเที่ยวในชุมชน	1.31	.465	น้อยที่สุด
2	การใช้ทรัพยากรไฟฟ้า	3.12	.681	ปานกลาง
3	การใช้ทรัพยากรน้ำ เพื่ออุปโภคบริโภค	3.76	.848	มาก
4	การให้บริการห้องน้ำสาธารณะ	3.47	.906	ปานกลาง
5	การให้บริการอินเทอร์เน็ต	3.19	.553	ปานกลาง
6	การให้บริการที่พักแรมแก่นักท่องเที่ยว	2.63	.544	ปานกลาง
7	การดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	2.97	.668	ปานกลาง
8	เส้นทางการคมนาคม การขนส่งสาธารณะ	3.53	.503	มาก
9	การจัดทำเส้นทางแผนที่ท่องเที่ยวของชุมชน	2.41	.758	น้อย
10	การประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ ใบปลิว โฆษณาเผยแพร่การท่องเที่ยวของชุมชน	3.85	.815	มาก
11	บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษา และการบริการ	3.34	.765	ปานกลาง
12	การสร้างจิตสำนึกทางการท่องเที่ยว การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม	3.34	.765	ปานกลาง
13	งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ	3.26	1.045	ปานกลาง
	รวม	3.09	.299	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่าปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ ในด้านการใช้ทรัพยากรน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ($\overline{X}$ =3.76) เส้นทางการคมนาคม การขนส่งสาธารณะ ($\overline{X}$ =3.53) และการประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ ใบปลิว โฆษณาเผยแพร่การท่องเที่ยวของชุมชน ($\overline{X}$ =3.85) อยู่ในระดับมาก ส่วนในปัญหาด้านการใช้ทรัพยากรไฟฟ้า ($\overline{X}$ =3.12) การให้บริการห้องน้ำสาธารณะ ($\overline{X}$ =3.47) การให้บริการอินเทอร์เน็ต ($\overline{X}$ =3.19) การให้บริการที่พักแรมแก่นักท่องเที่ยว ($\overline{X}$ =2.63) การดูแลรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ($\overline{X}$ =2.97) บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการใช้

ภาษาและการบริการ ($\overline{X}$=3.34) การสร้างจิตสำนึกทางการท่องเที่ยว การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม ($\overline{X}$=3.34) และงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ($\overline{X}$=3.26) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการจัดทำเส้นทางแผนที่ท่องเที่ยวของชุมชน ($\overline{X}$=2.41) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ระดับปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	$\overline{X}$	SD.	ระดับปัญหา
1	ปัญหาการทำลายทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนท้องถิ่น	2.10	.756	น้อย
2	ปัญหาการทำลายทรัพยากรน้ำของชุมชนท้องถิ่น	2.22	.789	น้อย
3	ปัญหามลภาวะทางอากาศ ฝุ่น ควัน ในชุมชนท้องถิ่น	1.16	.371	น้อยที่สุด
4	ปัญหามลภาวะทางเสียง การใช้ยวดยานพาหนะ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า การเล่นเครื่องดนตรีของสถานบริการ	1.19	.496	น้อยที่สุด
5	ปัญหาขยะ การจัดการขยะในชุมชนท้องถิ่น	4.56	.655	มากที่สุด
6	ปัญหาการทรุดตัวของทรัพยากรดินในชุมชนท้องถิ่น	1.12	.325	น้อยที่สุด
7	ปัญหาการบุกรุกพื้นที่เขตสงวน เขตอนุรักษ์ รวมไปถึงพื้นที่สาธารณะ	2.81	.815	ปานกลาง
8	ปัญหาทำลายภูมิทัศน์ในชุมชนท้องถิ่น	3.46	.836	ปานกลาง
9	ปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง	3.01	.503	ปานกลาง
10	ปัญหาการขายที่ดินของคนในชุมชนให้นักธุรกิจเพื่อสร้าง รีสอร์ท	2.21	.856	น้อย
	รวม	2.38	.286	น้อย

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีปัญหาการจัดการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\overline{X}$=2.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเกี่ยวกับปัญหาการจัดการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพบว่าในด้านปัญหาขยะ การจัดการขยะในชุมชนท้องถิ่น มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด($\overline{X}$=4.56) ปัญหาทำลายภูมิทัศน์ในชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=3.46) ปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง ($\overline{X}$=3.01) และปัญหาการบุกรุกพื้นที่เขตสงวนเขตอนุรักษ์รวมไปถึงพื้นที่สาธารณะ ($\overline{X}$=2.81) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ปัญหาการทำลายทรัพยากรน้ำของชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=2.22) ปัญหาการขายที่ดินของคนในชุมชนให้นักธุรกิจเพื่อสร้างรีสอร์ท ($\overline{X}$=2.21) และปัญหาการทำลายทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=2.10) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ปัญหามลภาวะทางเสียง การใช้ยวดยานพาหนะ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า การเล่นเครื่องดนตรีของสถานบริการ ($\overline{X}$=1.19)ปัญหามลภาวะทางอากาศ ฝุ่น ควัน ในชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=1.16) และปัญหาการทรุดตัวของทรัพยากรดินในชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=1.12) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ระดับปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต

	ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต	$\overline{X}$	SD.	ระดับปัญหา
1	ปัญหาการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น	2.38	.647	ปานกลาง
2	ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนท้องถิ่น	1.09	.286	น้อยที่สุด
3	ปัญหาเพศพาณิชย์ในชุมชนท้องถิ่น	1.07	.263	น้อยที่สุด
4	ปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนท้องถิ่น	2.13	.644	น้อย
5	ปัญหาความขัดแย้งระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชนท้องถิ่น	1.79	.561	น้อย
6	ปัญหารายได้ในนอกฤดูกาลท่องเที่ยวแก่ชุมชนท้องถิ่น	2.81	.697	ปานกลาง
7	ปัญหายาเสพติดในชุมชนท้องถิ่น	4.12	.612	มาก
	รวม	2.20	.213	น้อย

จากตารางที่ 12 พบว่าปัญหาการจัดการท่องเที่ยวในมุมมองของประชาชนเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต มีปัญหาการจัดการท่องเที่ยว ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\overline{X}$=2.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการจัดการท่องเที่ยว ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตในด้านปัญหายาเสพติดในชุมชนท้องถิ่น มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.12) ปัญหารายได้ในนอกฤดูกาลท่องเที่ยวแก่ชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=2.81) และปัญหาการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=2.38) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ปัญหาความขัดแย้งระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=1.79) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=1.09) และปัญหาเพศพาณิชย์ในชุมชนท้องถิ่น ($\overline{X}$=1.07) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวในด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวเกาะบูโหลน จังหวัดสตูลโดยวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 13 ความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ (n=68)

ประเด็นความต้องการ	จำนวน	ร้อยละของคำตอบ
การจัดการทรัพยากรไฟฟ้า	28	41.2
การจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	68	100.0
การให้บริการห้องน้ำสาธารณะ	65	95.6
การให้บริการอินเทอร์เน็ต	5	7.4
การให้บริการที่พักแรมแก่นักท่องเที่ยว	12	17.6
การดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	52	76.5
เส้นทางคมนาคม การขนส่งสาธารณะ	68	100.0
การจัดทำเส้นทางแผนที่ท่องเที่ยวของชุมชน	19	27.9
การประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ ใบปลิว การโฆษณาเผยแพร่การท่องเที่ยวของชุมชน	64	94.1
การพัฒนาบุคลากรมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาและการบริการ	52	76.5
การสร้างจิตสำนึกทางการท่องเที่ยวการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม	61	89.7
งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ	62	91.2

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการจัดการเส้นทางคมนาคม การขนส่งสาธารณะ มีจำนวนเท่ากัน คือ 68 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ100.0 ของคำตอบ รองลงมาคือ

ต้องการให้มีห้องน้ำสาธารณะ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 95.6 ของคำตอบ และความต้องการในเรื่องการให้บริการอินเทอร์เน็ต มีความต้องการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.4 ของคำตอบ

ตารางที่ 14 ความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (n=68)

ประเด็นความต้องการ	จำนวน	ร้อยละของคำตอบ
การจัดการทรัพยากรป่าไม้ของชุมชน	10	14.7
การจัดการทรัพยากรน้ำของชุมชน	5	7.4
การจัดการขยะในชุมชน	68	100.0
การจัดการการบุกรุกพื้นที่เขตสงวน เขตอนุรักษ์ พื้นที่สาธารณะ	57	83.8
การพัฒนาปรับปรุงสิ่งแวดล้อม ภูมิทัศน์ในชุมชน	65	95.6
การอนุรักษ์แนวปะการัง	65	95.6
การจัดสรรที่ดิน ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน	68	100.0

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดการขยะชุมชน และการจัดสรรที่ดิน ที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน มีจำนวนเท่ากัน คือ 68 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100.0 ของคำตอบ รองลงมาคือ การพัฒนาปรับปรุงสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในชุมชน และการอนุรักษ์แนวปะการัง มีจำนวนเท่ากัน คือ 65 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 95.6 ของคำตอบ และความต้องการในการจัดการทรัพยากรน้ำของชุมชน มีความต้องการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.4 ของคำตอบ

ตารางที่ 15 ความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวเกาะบูโหลน จังหวัดสตูล ด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต (n=68)

ประเด็นความต้องการ	จำนวน	ร้อยละของคำตอบ
การส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน	68	100.0
การป้องกันอาชญากรรมในชุมชน	68	100.0
เสริมสร้างความปลอดภัย	65	95.6
การอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ขนบธรรมเนียมดั้งเดิมของชุมชน	68	100.0
เสริมสร้างความสามัคคีแก่ชุมชน	68	100.0
ส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน	64	94.1
การแก้ปัญหายาเสพติดในชุมชน	68	100.0

จากตารางที่ 15 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวด้านสังคม วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการในการจัดการท่องเที่ยวในทุกประเด็น กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดต้องการให้มีการจัดการการส่งเสริมการท่องเที่ยว การป้องกันอาชญากรรมในชุมชน การอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ขนบธรรมเนียมดั้งเดิมของชุมชน เสริมสร้างความสามัคคีแก่ชุมชน และการแก้ปัญหายาเสพติดในชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีจุดประสงค์เฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยใช้แบบสัมภาษณ์ร่วมกับการบันทึกเสียงในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลที่แท้จริงและน่าเชื่อถือ มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการท่องเที่ยว ซึ่งได้ให้สัมภาษณ์ในประเด็นข้อคำถามต่างๆ สรุปประเด็นสำคัญได้ 6 ประเด็นคือ 1) ความเพียงพอของทรัพยากรสำหรับชุมชนและนักท่องเที่ยว 2) การท่องเที่ยวผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของชุมชนเกาะบูโหลน 3) สิ่งที่ต้องการได้รับการพัฒนามากที่สุดบนเกาะบูโหลน 4) สิ่งที่ต้องการให้มีการจัดการท่องเที่ยวบนเกาะบูโหลน 5) ปัญหาที่ส่งผลกระทบกับ

ชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนและการท่องเที่ยวบนเกาะบูโหลน 6) ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเกาะบูโหลน ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอในภาพรวมดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความเพียงพอของทรัพยากรสำหรับชุมชนและนักท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน ตอบประเด็นคำถามในข้อนี้ไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของเกาะบูโหลนมีความเพียงพอสำหรับชุมชนและนักท่องเที่ยว ถ้านักท่องเที่ยวและชุมชนช่วยกันดูและรักษา ไม่ทำลายทรัพยากร ส่วนทรัพยากรที่ไม่เพียงพอสำหรับชุมชนและนักท่องเที่ยว คือ น้ำจืดที่ใช้สำหรับการอุปโภคบริโภค ซึ่งเกาะบูโหลนเป็นเกาะที่ไม่มีแหล่งน้ำจืดบนเกาะ ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติ ประชาชนจะอาศัยน้ำฝน น้ำบาดาลหรือน้ำบ่อตื้นในการอุปโภค บริโภคเท่านั้น หากประสบปัญหาสภาพอากาศแห้งแล้ง น้ำบาดาลจะไม่เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค ในบางปีฤดูการท่องเที่ยวของเกาะบูโหลนจะปิดลงก่อนที่อื่นๆ ซึ่งฤดูการท่องเที่ยวของเกาะบูโหลนจะเริ่มในเดือนพฤศจิกายน – พฤษภาคม แต่อาจจะปิดฤดูการท่องเที่ยวตั้งแต่เดือนเมษายน สาเหตุเนื่องจากมีน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ ในบางปีหากประสบปัญหาภัยแล้งอย่างหนัก จำเป็นต้องมีการซื้อน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภคจากฝั่ง หรือเกาะใกล้เคียงที่มีแหล่งน้ำ

2. การท่องเที่ยวผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน ได้กล่าวถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนเกาะบูโหลนในเรื่องเดียวกัน คือ “ขยะ” ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามในด้านความต้องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้กล่าวว่า บนเกาะบูโหลนไม่มีสถานที่กำจัดขยะ ซึ่งขยะที่มาจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นขยะประเภทกระป๋อง ขวดแก้ว และขวดน้ำพลาสติก ซึ่งในการกำจัดขยะประเภทกระป๋อง ขวดแก้ว และขวดน้ำพลาสติก นั้นจะต้องทำการรวบรวมให้ได้ครั้งละมากๆ เพื่อที่จะนำไปขายให้กับร้านรับซื้อของเก่าที่ปากบารา ซึ่งข้อจำกัดในการขนส่งแต่ละครั้งคือขนาดของเรือ และค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทาง หากมีขยะไม่มากพอในแต่ละครั้งก็จะทำให้ไม่คุ้มกับค่าเดินทาง ซึ่งการในแก้ปัญหาในการรวบรวมขยะนั้นทางชุมชนได้จัดตั้งให้มีธนาคารขยะ เพื่อคัดแยกขยะและรวบรวมขยะที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ก่อนที่จะนำไปขาย ส่วนขยะประเภทอื่นๆ ที่สามารถเผาทำลายได้ก็จะทำการกำจัดด้วยวิธีเผา ส่วนในการแก้ปัญหาขยะตามชายหาดและพื้นที่ต่างๆ ภายในเกาะ ทางชุมชนได้จัดทำโครงการตาวิเศษ โดยจะกำหนดวันเวลาที่จะร่วมกันเก็บขยะ และทำความสะอาดในพื้นที่ต่างๆ ภายในเกาะ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านและนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ซึ่ง

สอดคล้องกับแบบสอบถามความต้องการด้านสังคม วัฒนธรรมและคุณภาพชีวิต ในประเด็นเสริมสร้างความสามัคคีแก่ชุมชน

3. สิ่งที่ต้องการได้รับการพัฒนามากที่สุดบนเกาะบูโหลน

จาการสัมภาษณ์ พบสิ่งที่ต้องการได้รับการพัฒนามากที่สุดบนเกาะบูโหลน ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 ได้กล่าวว่า น้ำกินน้ำใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะบนเกาะบูโหลนไม่มีแหล่งน้ำจืด น้ำที่ใช้ในชีวิตประจำวันต้องอาศัยน้ำฝน และน้ำบาดาล ในการอุปโภคบริโภค หากประสบปัญหาภัยแล้งจะมีน้ำไม่เพียงพอที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน หากปีไหนแล้งมากทางหน่วยงานราชการจะต้องเข้าไปช่วยเหลือ ดังนั้นเรื่องน้ำกินน้ำใช้จึงต้องได้รับการพัฒนาให้ดีกว่าในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามในด้านความต้องการด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ ในประเด็นการจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 กล่าวว่า เอกสารสิทธิ์และที่ดินทำกินของประชากรในพื้นที่เนื่องจากเกาะบูโหลนตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเภตรา การที่จะก่อสร้างที่พักหรือทำกิจกรรมใดๆ ต้องได้รับการอนุญาตจากทางอุทยาน ซึ่งประชากรบนเกาะบูโหลน มีเพียงใบ ภ.บ.ท.5 ในการยืนยันสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ซึ่งตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ.2557-2560 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้จังหวัดสตูลเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำของอาเซียน แต่เมื่อชาวบ้านสร้างที่พักเพิ่มเติม กลับถูกทางอุทยานฟ้องร้องและให้ระงับการก่อสร้าง โดยทางเจ้าหน้าที่อธิบายว่าเป็นพื้นที่ในเขตอุทยาน ทำให้เกิดข้อพิพาทระหว่างชาวบ้านและอุทยาน ส่วนทางชาวบ้านก็ให้เหตุผลว่า ได้ครอบครองที่ดินก่อนที่จะมีการออก พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ จึงทำให้พื้นที่เกาะบูโหลนไม่สามารถใช้พื้นที่ประกอบกิจการท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 และผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ได้กล่าวในลักษณะเดียวกันว่า การให้บริการด้านสาธารณสุข และการรักษาพยาบาล เนื่องด้วยเกาะบูโหลน เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนน้อย การขอรับบริการด้านการสาธารณสุข และการรักษาพยาบาลนั้น ต้องเดินทางไปยังโรงพยาบาลละงู เพียงแห่งเดียว เพราะบนเกาะบูโหลนไม่มีสถานีอนามัยและสถานพยาบาล ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาเคยมีเหตุการณ์ที่นักท่องเที่ยวโดนงูกัด แต่เป็นงูไม่มีพิษ จึงทำการรักษาได้ และอีกเหตุการณ์หนึ่งคือ มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ตั้งครรภ์ ได้คลอดบุตรภายในที่พัก โดยในขณะนั้นมีนักท่องเที่ยวและชาวบ้านช่วยกันทำคลอด ดังนั้นการให้บริการด้านสาธารณสุขและการรักษาพยาบาลจึงควรได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 และผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ได้กล่าวถึงในเรื่องท่าเรือเหมือนกันว่า ปัจจุบันการจอดเรือของชาวบ้านจะจอดริมชายหาด ซึ่งถ้าหากน้ำลด ก็จะทำให้ไม่สามารถที่จะน้ำเรือเข้าออกบริเวณฝั่งได้ อีกทั้งการนำเรือเข้ามาจอดบริเวณชายหาดอาจทำลายแนวปะการัง ดังนั้นหากมีท่าเรือหรือโป๊ะจอดเรือ จะสามารถทำให้ชาวบ้านนำเรือเข้าออกพื้นที่เกาะได้สะดวก และทำให้นักท่องเที่ยวมีการเดินทางที่สะดวกขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามในด้านความต้องการด้านความพร้อมของพื้นที่และการจัดการ ในประเด็นเส้นทางคมนาคม และการขนส่งสาธารณะ และด้านทรัพยากรธรรมชาติ ในประเด็นการอนุรักษ์แนวปะการัง

4. สิ่งที่ต้องการให้มีการจัดการท่องเที่ยวบนเกาะบูโหลน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 และผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 ได้กล่าวในลักษณะเดียวกันว่า สิ่งที่ต้องการให้มีการจัดการท่องเที่ยวบนเกาะบูโหลน คือ ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพราะในอดีตเกาะบูโหลนเคยเป็นเกาะที่ได้รับความนิยม เพราะใช้เวลาในการเดินทางไม่นาน แต่ในปัจจุบันการเดินทางไปยังเกาะต่างๆ ที่ห่างไกลมีความสะดวก รวดเร็ว เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกาะบูโหลนไม่ได้รับความนิยมเหมือนกับในอดีต ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเกาะบูโหลนนั้น ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ แถบทวีปยุโรป เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน เป็นต้น ซึ่งนักท่องเที่ยวเหล่านี้รู้จักเกาะบูโหลนจากการบอกต่อๆ กันจากนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวเกาะบูโหลน และได้ข้อมูลมาจากเว็ปไซต์ที่รวบรวมประสบการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละคน เช่น www.couchsurfing.com เป็นต้น ซึ่งถ้าหากมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี จะทำให้เกาะบูโหลนเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 ได้กล่าวว่า ต้องการให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน เพื่อให้ได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการอยู่ร่วมกัน และก่อให้เกิดความหวงแหนในทรัพยากรต่างๆ ของชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 และผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 ได้กล่าวในลักษณะเดียวกัน คือ ต้องการให้มีการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะเกาะบูโหลนมีประเพณีและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ประเพณีลอยเรือ การเล่นรองแง็ง อีกทั้งเกาะบูโหลนยังเป็นชุมชนที่มีวิถีชีวิตแบบชาวเลดั้งเดิม ซึ่งควรแก่การอนุรักษ์ไว้

5. ปัญหาที่ส่งผลกระทบกับชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนและการท่องเที่ยวบนเกาะบูโหลน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 และผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 มีความเห็นไปในทางเดียวกันคือ ปัญหาขยะ เพราะจะส่งผลกับสถานที่ท่องเที่ยวและชุมชนโดยตรง ถ้าหากในชุมชนสกปรก และเต็มไปด้วยขยะ ก็จะทำให้สถานที่ต่างๆ ไม่เป็นที่น่าท่องเที่ยว ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3 ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 และผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 มีความเห็นไปในทางเดียวกันว่า ปัญหายาเสพติดส่งผลกระทบกับชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนและการท่องเที่ยวบนเกาะบูโหลน ซึ่งปัญหายาเสพติดนั้นจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาในด้านอื่นๆ ตามมา เช่น ปัญหาการลักทรัพย์ ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น ถ้าหากเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้นมาแล้ว จะทำให้ชุมชนไม่เป็นที่ต้องการท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวจะเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย และไม่อยากมาเที่ยวอีก ซึ่งในปัจจุบันมีเยาวชนจำนวนหนึ่งที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่ทางชุมชนก็ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาในจุดนี้

6. ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเกาะบูโหลน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 “เสนอแนะให้ชุมชน ควรมีการวางแผนจัดการภายในชุมชน เพื่อที่จะได้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาเที่ยว และไม่เกิดผลกระทบที่รับไม่ได้กับชุมชนเอง ส่วนแนวทางการจัดการนั้น ชุมชนต้องกำหนดทิศทางและความต้องการเอาว่าจะเอาแบบไหน ใครเป็นผู้รับผิดชอบด้านใดบ้าง ที่เกาะยาวมีตัวอย่างที่มีให้เห็นชัดเจน ”

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 “เกาะบูโหลน ควรมีการอนุรักษ์ประเพณี พิธีต่างๆ ไว้ เพราะเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยมีให้เห็น การจัดการถ้าทำไม่ได้ก็ให้รัฐเข้ามาช่วย ช่วยส่งเสริม ดูแล”

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 “ให้ชาวบ้านรวมกลุ่มกัน เวลาจะทำอะไรมันก็ง่าย ไม่มากเรื่อง ทุกคนเข้าใจเหมือนกัน เข้าใจเรื่องเดียวกัน เวลาชี้แจงอะไรจะได้ชี้แจงทีเดียว”

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 “ชาวบ้านต้องให้ความร่วมมือเวลาเค้าขอให้ช่วยอะไร อย่าคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ตัวเองแล้วจะไม่สนใจ ใครๆที่มาที่นี่เค้าก็อยากเห็นบูโหลนสวยๆ ทั้งนั้น ”

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 “ที่สำคัญเลยคือเรื่องน้ำ ถ้าน้ำไม่พอนี่ลำบาก ถ้าไฟไม่มียังพออยู่ได้ ถ้าแก้ปัญหาเรื่องน้ำได้ เกาะคงเปิดได้นานกว่านี้”

สรุปประเด็นข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเกาะบูโหลน จากข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ได้ดังนี้

1. ชุมชนต้องมีการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวภายในชุมชน
2. การอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมและประเพณีท้องถิ่น
3. การรวมกลุ่มของประชาชนในพื้นที่

4. การให้ความร่วมมือของประชาชน
5. การแก้ปัญหาเรื่องทรัพยากรน้ำ